

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 267.

Anden Session.

72de Møde.

Onsdagen den 22de Januar.

(Fortf.)

Cultusministeren (fortf.): Af dette „anflaaes, som hidtil, til 300 Rbd.“, fremgaaer det jo meget tydeligt, at det ikke er nogen ny Indtægt, og i Anmærkningerne staaer der heller ikke, at denne Indtægt opføres første Gang, men der staaer „aaar er for første Gang opført Afgift for overdragen Jagtrettighed“ — men det er ikke disse 300 Rbd., det er en meget ringe Bestanddeel deraf — „nemlig af Kirkeflinterup Sogn, hvem Jagten siden 1ste Januar 1850 er bleven bevilget med 16 $\frac{1}{2}$ pr. Td. Hærtorn“. Hvis der i Kirkeflinterup Sogn er 200 Tdr. Hærtorn af den Art, som Jagten overdrages, vil det naturligvis kun være 200 Mk., altsaa lidt over 33 Rbd., og ikke 300 Rbd. „Muligen ville flere Sogne i dette Budgetaar erholde Jagten paa samme Vilkaar. Hvis desuden al den Jagt-afgift, som siden 1842 henstaaer uopkrævet, og som tilgodekommer Forskassen, endeligen ogsaa maatte blive Gjenstand for Indkrævning, vilde denne Indtægtspost blive forøget med ikke saa ganske lidet.“ Ja vist henstaaer der ikke saa ganske lidet, og det er sandelig ikke rigtigt, at det henstaaer uopkrævet; det skulde have været opkrævet, og det er en Forsømmelse, som jeg har taget under Overvejelse, men hvor det er vanskeligt at komme til et Resultat. Der har været Jagt-afgift, men just ikke en Jagt-afgift af den Art, som fremkommer derved, at Jagtretten tilbødes hele Sognet for en efter de davarende Forhold meget moderat Pris; det var en Foranstaltning, som først blev truffen i 1849, da det blev bekendtgjort, at, hvis de vilde have deres Jagtrettighed, saa kunde de faae den, naar de for-

enede sig derom. Endvidere er der paa de skrevne Anmærkninger opført, at der er endeel Mulktier, som staae uinddrevne, uagtet der tildeels er Dom for dem. Naar der gives Jagtrettighed til en Stiftelse, og deriblandt Jagtrettighed i store Skovstrækninger, hvor der tildeels ofte begaaes Krybskytteri, saa maa man forfølge Krybskytterne, og, naar der ved Dom er dømt visse bestemte Personer Mulktier, saa bør disse Mulktier indkræves; men der kan indtræde Tilfælde, hvor der ved Forsømmelse ikke er gjort, hvad der skulde have været gjort, og saa kan Overbestyrelsen for Dieblicket finde det tvivlsomt, om det nu ikke er ubilligt og altfor haardt at indkræve, hvad man allerede burde have indkrævet 1843; der kan jo endog være Folk, som dengang bleve dømt Mulkt, som nu ikke længere eksistere, saa at man ikke kan faae dem inddrevne, men det sees heraf, at det er en Misforstaaelse, at de 300 Rbd. skulde være en ny Afgift, der var fremgaaet alene ved sliq Jagtoverdragelse.

Alberti: I Anledning af den høitærede Cultusministers Bemærkninger skal jeg blot endnu tillade mig at anføre, at det ingenlunde har været min Mening at paastaae, at de 300 Rbd. indkom alene som Afgift for overdragen Jagt i eet Sogn; jeg har blot sagt, at der for første Gang er opført Afgift af overdragen Jagt, og det staaer her. Der er lagt til: „nemlig af Kirkeflinterup Sogn“, og saa stilles der i Udsgt, at der vil komme nogle lignende Indtægter for nogle flere Sogne; hvormeget der kan være kommet fra det enkelte Sogn, eller hvormeget der er stillet i Udsgt fra de øvrige Sogne, sees ikke heraf, og derom har jeg ikke udtalt mig, jeg har kun sagt, at det var første Gang, der var opført Indtægt for Academiets Godser af overdragen Jagt, og det er denne Indtægt, som jeg troer